

## شرط داوری به عنوان یکی از استثنائات تبعیت ثانویه ماده ۲۴۶ قانون مدنی

### شکوفه صانعی

کارشناس ارشد حقوق خصوصی دانشگاه البرز

---

#### چکیده

در مسائل حقوقی هر عقدی معمولاً همراه با چند شرط مطرح می‌شود. بسیاری از شروط ضمن عقد تنها با برقرار بودن عقد پابرجا می‌مانند و با از بین رفتن اصل عقد دیگر به قوت خود باقی نیستند. اما شرط داوری یکی از استثنائات تبعیت ثانویه می‌باشد. استثنا به این مفهوم که با از بین رفتن عقد همچنان به قوت خود باقی می‌ماند. در این پژوهش به بررسی شرط داوری به عنوان یکی از استثنائات تبعیت ثانویه ماده ۲۴۶ قانون مدنی پرداخته می‌شود. باید توجه داشت که در ماده ۲۴۶ قانون مدنی شرط اولیه و ثانویه دارد. یکی از استثنائات شرط ثانویه "قرارداد داوری" می‌باشد. استثنای شرط ثانویه ماده ۱۶ قانون داوری سال ۱۳۷۶ می‌باشد. در این پژوهش به صورت مروری به بررسی مواردی در این مبحث پرداخته می‌شود. در نهایت نتیجه‌گیری می‌شود که ماده ۱۶ قانون داوری تجاری بین المللی ایران، در راستای همین فکر، اصل مزبور را قبول کرده است، ولی در قانون آیین دادرسی مدنی مصوب ۱۳۷۹ (ماده ۴۶۱) با وجود آن که بعد از قانون داوری تجاری بین المللی به تصویب رسیده، این اصل نادیده گرفته شده است.

---

**واژه‌های کلیدی:** ماده ۲۴۶ قانون مدنی، شرط داوری، استثنائات تبعیت ثانویه

---

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۶، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۹، صفحات ۱۶۱-۱۷۲